

[Sundhedsministeren]

Det er Beredskabsstyrelsen, der fastsætter de nærmere regler om brandværnsforanstaltninger på sygehusene i form af særlige driftsmæssige forskrifter, og i disse forskrifter er der fastsat bestemmelser om flugtveje. Efter bestemmelserne må der i flugtvejene ikke opstilles inventar eller anbringes genstande af nogen art, dog kan man i særlige tilfælde dispensere herfra.

Overholdelse af reglerne om brandværnsforanstaltninger på sygehusene påhviler sygehuskommunerne og påses af de kommunale brandmyndigheder. Det er også dem, der træffer beslutning om, hvilke reaktionsmuligheder der i givet fald skal anvendes, hvis reglerne ikke overholdes.

Det er regeringens opfattelse, at reglerne om brandværnsforanstaltninger er betryggende og rimelige. Det er til gengæld så også helt nødvendigt, at de bliver overholdt ude på landets sygehuse.

Jeg kan i øvrigt sige, at de oplysninger, vi har indhentet fra brandmyndighederne om deres erfaringer, viser, at påtale af sikkerhedsmæssige mangler på de mindre sygehuse fører til afhjælpning, hvorimod vi på nogle af de store sygehuse kan se, at der er noget større træghed. Der kan man faktisk påtale det adskillige gange uden resultat, og det er naturligvis ikke tilfredsstillende.

Men der er også et tredje hensyn, som gør, at vi ikke kan acceptere varige overbelægninger, og det er hensynet til personalet. Direktoratet for Arbejdstilsynet har oplyst, at utilstrækkelige flugtveje ud fra et arbejdssikkerhedsmæssigt synspunkt nok ikke er et generelt problem på landets sygehuse, men man har dog set tilfælde. Bl.a. har der været et konkret tilfælde på Århus Amtssygehus, som har ført til en afgørelse; det tror jeg arbejdsministeren kan redegøre lidt nærmere for senere under debatten.

Jeg vil gerne understrege generelt, at Arbejdstilsynet naturligvis også fører tilsyn med de offentlige arbejdspladser, og at det tilsyn ikke adskiller sig fra Arbejdstilsynets praksis i forhold til andre arbejdspladser. Der er altså ingen tvivl om, at Arbejdstilsynet også udsteder påbud, når det konstateres, at arbejdsmiljølovgivningen overtrædes på offentlige arbejdspladser.

Der er nok to situationer, hvor man må acceptere en vis fleksibilitet med hensyn til over-

belægning. Det ene er den velkendte akutte situation, hvor der foreligger en større epidemi eller en større ulykke. Det er klart, at man i de situationer, hvor der pludselig kommer et stort antal personer, der enten er ramt af en epidemi eller af en ulykke, ind på sygehuset, naturligvis må tage sig af de pågældende. Ingen skal være i tvivl om det. Men man kan ikke have en stor ledig kapacitet stående til i enhver situation at klare en sådan akut nødopgave. Det tror jeg alle vil acceptere. Jeg er sikker på, at også forespørgerne vil acceptere, at i sådanne tilfælde er der tale om situationer, hvor man selvfølgelig må udvise fleksibilitet. Man må så til gengæld sørge for hurtigt at få udjævnet situationen igen, få løst problemet, sådan at man kommer af med overbelægningen hurtigst muligt.

Den anden situation, hvor der også er behov for – om jeg så må sige – nogle få timers fleksibilitet, er den daglige ind- og udskrivning af patienter på sygehusene. Også her er man naturligvis nødt til at have en vis fleksibilitet, men det må administreres med fornuft. Også i den situation må alle, både patienter og personale, selvfølgelig have en fleksibel holdning.

I begge situationer, både når det drejer sig om epidemierne, når det pludselig er mange, der kommer ind, og i udskrivnings- og indskrivningssituationen på sygehuset, må man gøre det på en sådan måde, at flugtveje ikke bliver spærret, altså at brandregulativ og arbejdsmiljøregulativ overholdes. Det kan der ikke være nogen tvivl om.

Vi har fået indberetninger fra sygehuskommunerne på vores forespørgsel om, hvordan det går med overbelægningen på sygehusene, og vi kan se, at man mange steder søger at klare spidsbelastningssituationer på andre måder end ved at placere senge på gangene. Det synes jeg også vi må have med i debatten her. Man prøver altså, i det omfang man kan, som det første at benytte lukkede sengestuer, undersøgelses- og opholdsrum og lign., når man står i en pludselig spidsbelastningssituation, og gangbelægning er måske så den sidste udvej, man tyr til.

Jeg kan i øvrigt sige, at indberetningerne også viser, at man på sygehusene faktisk planlægger – visse steder i hvert fald – en slags bufferkapacitet: en ekstrakapacitet til bedre at kunne imødegå spidsbelastningssituationer. Bl.a. af indberetningerne fra Odense Universi-